

## Talvipäivän seisaus

Kirjoittanut Markku A. Huttunen

---

Ykskolmatta joulukuuta,  
nimipäivä Tuomon, Tommin,  
päivä Tuomahan, Tominkin,  
jouluaaton aaton aaton  
aatto aivan auringoton  
kaamoksen on käännekohta  
iloinen, iki-ihana:  
pituus päivän seisahtavi,  
kääntyy yö lyheneväksi,  
käy päivä piteneväksi!

Se lähtee pimeydestä,  
sydäntalven synkkyydestä  
ja piinasta pakkasien,  
luonnosta lepäilevästä,  
huurteisesta, huumatusta,  
talviunta uinuvasta.

Se johtaa iloon, valohon,  
hohtoon hankien hopeisten.

Se lupaus on keväästä,  
mi heräilee hortehesta,  
silmut puiden pullistavi,  
kasvuhun karauttavi,  
kukkaloistoon laukaisevi.

Pian kertoo siit' vihertäin  
joulupuu tupahan tuotu,  
pihta pirttihin puettu,  
kuusi kurja kaunisteltu,  
elonpuu ehoksi saattu,  
valoihinkin valjastettu.

Ystävät ja työtoverit!  
Mennyt vuosi mielessäni,  
aika armas aatoksissain  
sydäntäin sykehdyttävä,  
tontun taikatoivotuksin  
joulurauhaa ma julistan,  
uutta vuotta onnellista,  
vuotta mahdollisuuksien!